

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الله روزه را فرض گردانیده است
(ترجمه)

از طلحه بن عبيدالله روایت است که:

«جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَابِرَ الرَّاسِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي مَاذَا فَرَضَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فَقَالَ: "الصَّلَوَاتِ الْخُمْسَ، إِلَّا أَنْ تَطَوَّعَ شَيْئًا". فَقَالَ أَخْبِرْنِي مَا فَرَضَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنَ الصِّيَامِ فَقَالَ: "شَهْرَ رَمَضَانَ، إِلَّا أَنْ تَطَوَّعَ شَيْئًا". فَقَالَ: أَخْبِرْنِي بِمَا فَرَضَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنَ الزَّكَاةِ فَقَالَ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ. قَالَ وَالَّذِي أَكْرَمَكَ لَا أَتَطَوَّعُ شَيْئًا، وَلَا أَنْفُصُ مِمَّا فَرَضَ اللَّهُ عَلَيَّ شَيْئًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ، أَوْ دَخَلَ الْجَنَّةَ إِنْ صَدَقَ."» (رواه بخاری: 1891)

ترجمه: یک اعرابی (بادیه‌نشین) با موهایی ژولیده نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و گفت: ای رسول الله، مرا از آن آگاه کن که الله متعال از نماز چه چیزی را بر من فرض گردانیده؟ آن حضرت فرمودند: "پنج وعده نماز در شبانه روز فرض کرده است؛ مگر آن که نفل بخوانی." اعرابی گفت: مرا آگاه کن که الله متعال از روزه بر من چه فرض کرده است؟ فرمودند: "روزه ماه رمضان، مگر این که خودت بخوای روزه نفل بگیری." آنگاه گفت: مرا آگاه کن که الله از زکات بر من چه فرض کرده است؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم او را از احکام شریعت اسلام آگاه گردانید. بادیه‌نشین گفت: سوگند به ذاتی که تو را بزرگ داشته است، بر آنچه الله بر من فرض گردانیده، نه چیزی می‌افزایم و نه چیزی از آن می‌کاهم. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: "رستگار شد اگر راست گفت - یا فرمود - به بهشت درآمد اگر راست گفت."

بهترین سخن، سخن الله و بهترین راهنمایی، راهنمایی پیامبرش، محمد بن عبدالله صلی الله علیه وسلم می‌باشد. اما بعد:

این حدیث شریف به ما دستور می‌دهد که به فرایض پایبند بوده و در آن کوتاهی نکنیم. ما اکنون در روزهای آغازین ماه مبارک رمضان قرار داریم؛ ماهی که قرآن کریم در آن نازل شده و روزه گرفتن در این ماه بر ما فرض گردیده، قیام شب‌های آن مندوب شده و تشویق شده که اعمال نیک در رمضان برای تقرب جستن به الله متعال از روی محبت، رغبت به خوشنودی پروردگار و طمع وارد شدن به بهشتی که الله آن را برای بندگان نیکوکار و مخلص خود در ازای اعمال شان آماده کرده است، زیاد شود.

همانطور که الله متعال مانند امت‌های پیشین نماز را بر ما فرض گردانیده روزه را نیز مانند آنان بر ما فرض نموده است؛ روزه‌ای که بر مسلمانان فرض شده است، روزه ماه رمضان می‌باشد و چیزی که به روزه رمضان علاوه شود، رغبت و نفل است و در قبال آن به شخص روزه‌دار پاداش داده می‌شود و اگر با الله متعال صادق باشیم پاداشمان بهشت خواهد بود.

در اینجا یک نقطه نظر خیلی مهم در این موضوع وجود دارد که عبارت از ارتباط پاداش به صدق می‌باشد. بنابراین، پاداش کسی که مخلصانه و بدون ریا به پرستش الله پردازد، بهشت می‌باشد.

بر ما مسلمانان لازم است که در گفتار و کردار راستی پیشه کنیم و اخلاص در عمل، بخش جدایی ناپذیر عباداتی باشد که برای تقرب به الله انجام می‌دهیم تا بهشت را حاصل نموده و از آتش جهنم دور شویم! باید الله متعال را مخلصانه بپرستیم تا صفت بنده برای پروردگار بندگان برایمان سزاوار باشد، در غیر این صورت چطور می‌توانیم بنده الله باشیم؛ در حالی که اعمال عبادی را که الله بر ما فرض گردانیده، با رغبت و مداوم، طبق رضایت الله انجام نمی‌دهیم.

تنها از الله می‌خواهیم که اعمالمان را بپذیرد و آن را خالص برای خود بگرداند و ما را بندگان مخلص خویش قرار دهد که چیزی را با او شریک نمی‌سازیم! و از الله می‌خواهیم که ما را با بندگان صدیق و صالح خود در بهشت یکجا گرداند! الله آمین!

نویسنده: دکتر ماهر صالح

مترجم: طه خالد